

musindholdet, 3) Sænkning af Jordens p_H og 4) Forøgelse af Jordens Mikroflora ved Tilførelse af organisk Stof, der dog maa kunne omsættes hurtigt for ikke at hindre Jordens Sammenfalden.

Eksempler paa Bekæmpelsen 1) og 2) henter Forf. fra australske Jorder¹⁾. Paa disse meget løse Jorder har Tilførsel af organisk Stof i Form af Grøngødning haft stor Betydning ved Bekæmpelse af *O. g.*, ligesom Indførelse af et velordnet Sædskitte har virket i samme Retning, især paa Jorder, der laa hen som jomfruelig Jord for mindre end 20 Aar siden. Med Hensyn til 3) er Vanskelighederne ved at sænke p_H , og dog bevare den passende for Kulturplanterne, ganske aabenbare. Forf. mener, at Superfosfats gavnlige Virkning i Bekæmpelse af *O. g.* maa søges i dens midlertidige Sænkning af p_H i den Jord, der ligger umiddelbart op til Sædekornet og den unge Plantes 1. Ledknude. Videre nævner han Muligheden af, at Svovlsur Ammoniak kan virke i samme Retning som Superfosfat. Bekæmpelse ved Tilførelse af Svovlsyre har længe været i Brug i Frankrig.

Det Forhold, at *O. g.* kun kan vokse paa levende Planter, faar Forf. til at henlede Opmærksomheden paa Græsser som Værtplanter for denne Svamp. Hvede, der bliver saet paa ovennævnte Jord i Sydaustralien efter 2 Aars Græsleje, angribes i Almindelighed stærkt af *O. g.* Derfor foreslaar Forf. at udrydde det allestedsnærværende Gold Byg (*Hordeum murinum*), der er modtagelig for *O. g.*, og at man sammen med Hvede saar Wimmera-Rajgræs (*Lolium subulatum*), som øjensynligt er uimodtagelig for Svampens Angreb.

Jordforbedringer alene er ikke tilstrækkelige for virksomt at imødegaa Angreb af *O. g.*, men de er nødvendige sammen med andre Foranstaltninger som: et velordnet Sædskitte, tidlig og velbehandlet Brak, Udryddelse af Gold Byg og Udeladelse af modtagelige Græsser og lignende Forhold. Forsømmelse af disse Forholdsregler kan give meget stærke Angreb af *O. g.* selv paa Jorder, hvor den er sjælden.

Hans R. Hansen.

Kaalbroksvamp og Kalk.

T. Whitehead: »Experiments on the use of lime in controlling finger and toe disease of brassicae«, The Welsh Journal of Agriculture, Vol. XII, 1936, S. 183—192.

I sine indledende Bemærkninger omtaler Forfatteren, at Undersøgelser paa dette Omraade sjældent tager Hensyn til forskellige Jorders Variation i Henseende til deres Indhold af Smitstof og Kalk. Nødvendigheden af Undersøgelser paa dette Omraade ser Forfatteren deri, at han i 8 Lærebøger finder følgende Variationer i Anførelse af Kalkmængder, der tjener til at nedsætte Kaalbroksvampens Angreb; Tallene

¹⁾ Efter Beskrivelsen skønnes disse Jorder at være særprægede i Henseende til Jordtype og Jordens Benyttelse.

er brændt Kalk pr. ha: 35 bushels, 150 bushels, 2 Tons, »indtil 4 Tons«, 3 til 4 Tons, 1 til 1½ Tons ved svage og 3 til 4 Tons ved stærke Angreb, 5 til 7 Tons og 8 Tons.

Forsøgene har ligget i 3 Aar paa Jord, der var meget stærkt smittet med Kaalbroksvamp. Kalk (CaO) er tilført i følgende Mængder pr. acre: 2.4, 6.8 og 10 Tons. I de 3 Forsøgsaar er der udelukkende dyrket korsblomstrede Planter. Procent angrebne Roer blev gjort op i Efteraaret.

Et meget højt p_H paa 7.81 gav en Angrebsprocent paa 37; Jord med p_H 7.85 gav en Angrebsprocent paa 71.4 og p_H 5.88 gav 85.3. Efter disse Forsøg synes en høj p_H som saadan ikke at være i Stand til at nedsætte Svampens Angreb.

I Modsætning hertil faldt Angrebsprocenten, efterhaanden som Kalkmængden steg. Forfatteren mener, at Grunden hertil maa søges i, at Kalk har en direkte sporedræbende Virkning, saaledes at denne Virkning er større, jo bedre Kalken er arbejdet sammen med Jorden. Derfor var det rimeligt at antage, at Bekæmpelsen vilde blive bedre for hvert Aar efter Kalkningens Udførelse. Naar dette ikke skete, maa Forklaringen utvivlsomt søges i de i Jorden værende meget store Mængder af Smitstof, der blev stærkt forøget hvert Aar, fordi der kun dyrkedes Korsblomstrede.

Med Hensyn til korsblomstrede Planters Modtagelighed for Kaalbroksvamp viste det sig, at hvor Blomkaal var meget stærkt angrebet, fandtes næsten ingen Sygdom paa Kaalroer.

Forfatteren opkaster paa Grundlag heraf følgende Spørgsmaal:

Hvis dette Forhold kan forklares som Modstandsdygtighed, hvad er da Forklaringen paa de undertiden hyppige, stærke Angreb paa Kaalroer under almindelige Landbrugsforhold, hvor man næppe kan regne med stærkere Jordsmitte end ved disse Forsøg? Forfatteren mener, at dette Forhold leder Tanken hen paa, at der maaske eksisterer forskellige biologiske Racer af *Plasmodiophora brassicae*, hvad der trænger til nøjere Undersøgelse.

Selv ved den største Kalkmængde, der maa betegnes som økonomisk uforvarselig, naaedes der ikke en blot nogenlunde Bekæmpelse af Kaalbrok.

Beretningen siger intet om, hvorvidt saadan stærkt kalket Jord under walisiske Forhold kan betragtes som egnet Vokseplads for ikke-korsblomstrede Kulturplanter.

Hans R. Hansen.

Almindelig Kartoffelskurv.

H. Cairns, T. N. Greeves and A. E. Muskett: »The control of common scab (*Actinomyces scabies* (Thaxt.) Güss.) of the potato by tuber disinfection«, The Annals of Applied Biology, Vol. XXIII, No. 4, 1936, S. 718—742.

Undersøgelserne, der er udførte i Nordirland, omfatter Forsøg med Bekæmpelse af Almindelig Kartoffelskurv (*Actinomyces scabies*) = A. s. ved Behandling af Læggekoldene med kemiske Midler.